

Nr 682.

Av herr **Strandh m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m.*

I proposition nr 241 angående lönegradsplacering för vissa tjänster beröres även civilförsvaret. En rad ändringar föreslås i lönegradsplaceringen på detta område. Någon ändring föreslås dock icke beträffande civilförsvarsdirektörerna. De blir sålunda fortfarande i avsaknad av ordinarie ställning och kvarhålls i oförändrad lönegrad. Med anledning härav förtjänar följande påpekas.

Civilförsvarsdirektörerna föreslogs av 1943 års civilförsvarsakkunniga bli placerade i lönegrad Ce 32. Härvid angavs som motivering bl. a. att vid tillsättandet av dessa tjänster i regel endast torde kunna ifrågakomma personer, som har annan verksamhet för vilken de är utbildade. På sådana platser kan de antagas om de är synnerligen dugliga och tämligen snart nå ungefär byråchefsställning. I propositionen till 1944 års riksdag förordade departementschefen en placering i Ce 30. Riksdagen frångick detta förslag och beslöt höja placeringen till lönegrad Ce 31. I sin motivering framhöll andra särskilda utskottet, att civilförsvarsdirektörerna enligt utskottets uppfattning komme att få en betydelsefull uppgift inom civilförsvaret. Det vore därför av vikt, förklarade utskottet, att dessa befattningar kunde besättas med lämpliga personer.

Sedan detta beslut fattades har civilförsvaret undergått en betydande expansion, framför allt har denna ägt rum på grund av den utveckling, som de nya stridsmedlen mot hemorten inneburit. Civilförsvarsdirektörernas arbetsbörda har också i avsevärd grad ökats. Det förtjänar i sammanhanget påpekas, att en stor del av arbetet måste utföras *efter* den ordinarie arbetstiden. Kurser och föredrag måste vanligen hållas på tider, då allmänheten är ledig, och det blir i de flesta fall efter kl. 17.00 samt på sön- och helgdagar.

Vi finner det angeläget påpeka det anmärkningsvärda i att dessa tjänster icke har ordinarie satts. Vid civilförsvarsstyrelsen är betydligt lägre tjänstemän än civilförsvarsdirektörerna placerade som ordinarie tjänstemän. Redan för tre år sedan avgavs sådana uttalanden, att civilförsvarsdirektörerna kunde ha anledning att förvänta sig en ordinarie sättnings. Det uttalades nämligen, att man skulle avvakta länsstyrelseutredningens slutförande, innan frågan om ordinarie sättnings och löneställning avgjordes. Utredningen är verkställd och omorganisationen av länsstyrelserna skall

genomföras. Höjd lönegradsplacering föreslås också, men ordinariesättningen tages ej upp. Det är tänkbart att tjänsteförteckningskommittén någon gång vid senare tidpunkt kan komma att taga upp dessa spörsmål. Enligt vår mening finns dock beträffande civilförsvarsdirektörerna inte anledning att ytterligare fördröja den utlovade ändringen i deras tjänstställning.

Ett synnerligt skäl härför är att under de närmaste åren sannolikt 7 eller 8 av civilförsvarsdirektörerna kommer att lämna sina befattningar. Bl. a. beräknas en del jurister avgå. Vid den nyrekrytering, som då blir oundviklig, är det av vikt att sökandena kan räkna med en ordinarie tjänst.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 241 måtte besluta, att tjänsterna som civilförsvarsdirektör ordinariesättes.

Stockholm den 12 november 1952.

Erik Strandh.

Fridolf Thapper.

John R. Anderson,
Sundsvall.

Jean Braconier.